

תת"ע 5338/01/14 - מדינת ישראל נגד הראל רייבי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 5338-01-14 מדינת ישראל נ' רייבי
תיק חיצוני: 50200875305

בפני	כב' השופט - ס. נשיא יהושע צימרמן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	הראל רייבי

החלטה

רקע וכללי

בפניי בקשה לזימון עד מטעם בית המשפט.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין נהיגה בשכרות, הנאשם כפר "בשכרות, בחוקיות המכשיר, במיומנות המפעיל, בשעה ובתוכן בלוני הכיול" ונוהלה פרשת התביעה. לאחר שהתובע הכריז "אלו עדיי" ביקשה ההגנה להשיב "אין להשיב לאשמה" והבקשה נדחתה.

בפני, כעת, בקשת ההגנה, לזמן לעדות מאנגליה את "האיש שמילא את הבלון" (טיעוני הסנגור עמ' 15 ש' 35) אשר משמש לבדיקת וכיול מכשיר הינשוף. ההגנה מפנה, בין היתר, ל"הלכת שרביט והלכת רודיטי". המאשימה התנגדה לבקשה וטענה כי, הן בפסקי הדין שצויינו על ידי ההגנה והן בהלכות רבות, לא הורו כך בתי המשפט, כתנאי להרשעה בעבירת שכרות.

דין והכרעה

הבקשה הינה בקשה להפעלת סמכותו של בית המשפט להזמין עדים מטעמו וזאת כאשר ברירת המחדל קבועה בסעיף 159 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ולפיה בידי הנאשם להביא לפני בית המשפט את ראיות ההגנה.

במשך השנים, הוגשו, בתיקי השכרות לאלפיהם, תעודות הבלון, ללא עדותו של "האיש שמילא את הבלון". יתרה מזאת, קיימת גישה בפסיקות בתי המשפט המחוזיים ולפיה תעודת הבלון היא חומר חקירה, להבדיל מחומר ראיות, ואין חובה להגישה כלל. כתוצאה מגישה זו אישרו בתי משפט מחוזיים הרשעות אשר נפסקו בבתי המשפט לתעבורה מבלי שהוגשה כלל תעודת הבלון.

כך נקבע בעניין עפ"ת (נצרת) 46510-05-11, ועקנין נ' מדינת ישראל, וכן עפ"ת (מרכז) 28787-09-12 נתן לכט נ' עמוד 1

מדינת ישראל (מיום 14.7.13). בעניין לכת שלעיל, התייחס בית המשפט המחוזי לפסיקת בית המשפט העליון בעניין שרביט (רע"פ 3981/11, נעם שרביט ואח' נ' מ"מ, מיום 5.7.12) וסבר כי גישתו ולפיה אין חובה להציג את תעודת הבלון נתמכת אף בהחלטת בית המשפט העליון.

וכדבריו :

"... מעבר לכך, רע"פ שרביט דחה את הערעור שהוגש על עפ"ת ועקנין. מכאן שקביעת בית המשפט המחוזי בעפ"ת ועקנין נותרה על כנה, ואין חובה להציג את תעודת הבלון כדי להוכיח את תקינות הכיול מאחר ומדובר בחומר חקירה להבדיל מחומר ראיות, ודי בעדות המפעיל בנוגע לכתוב בתעודה. (ההדגשות שלי, י.צ.)."

ועוד:

"אני סבורה כי מדובר בחומר חקירה וכי די בעדות הבודק בדבר פעולת הכיול והשוואתו את ריכוזי הגז בשתי התעודות שעל גבי הבלונים ובהגשת תע"צ בדבר תקינות המכשיר."

במקרה שלפנינו, כאמור, הוגשה תעודת הבלון לבית המשפט, וזאת למרות האמור לעיל בדבר גישות בתי משפט מחוזיים כי אין חובה להגישה. מבוקשו של הסניגור, כעת, כי בית המשפט יזמן את "האיש שמילא את הבלון" (כניסוחו של הסניגור) אינה סבירה, וניתן בהקשר זה להביא מדברי בית המשפט המחוזי בעניין רודיטי (עפ"ת (ת"א) 31798-12-10 אליעזר רודיטי נ' מדינת ישראל) כי :

"...אין ספק, כי זימון עד מאנגליה כדי שיעיד על תכולת גז בבלון הכיול הינה בלתי סבירה ובלתי מעשית והוא בבחינת "נבצר להעידו" מסיבה אחרת."

לאחרונה הגיש ב"כ הנאשם ערעור בתיק שכרות אחר בבית המשפט המחוזי בחיפה (עפ"ת (חי') 44078-08-14 קובי יעקב בן לולו נ' מדינת ישראל . מאחר והערעור התייחס אף לסוגיות עקרוניות ביקש ב"כ הנאשם שיתקיים דיון בפני מושב תלתא - בקשה חריגה ביותר בערעורי תעבורה ועל אף זאת מבוקשו ניתן לו . ב"כ הנאשם העלה שם טענות רבות ובהן טענות דומות לאלו שהובאו בפני. במסגרת הערעור נדונו טענותיו, וכולן נדחו.

לאור כל האמור הבקשה נדחית.

**ניתנה היום, ב' טבת תשע"ה, 24 דצמבר 2014, בנוכחות
הצדדים.**